

گفت‌وگو با احترام برومند درباره فرهنگ رانندگی در ایران:

بوق زدن مداوم، انحراف به چپ رانندگان و پرت کردن آشغال آزار می دهد

انحراف به چپ رانندگان، آشغال پرت کردن از ماشین و بوق زدن مداوم بیشتر از هر چیزی در تردد از خیابان ها آزارش می دهد. از پارک دوبله هم به شدت شاکی ست و می گوید بعضی رانندگان در کمال خونسردی تازگی ها بعد از پارک دوبله، ماشین را هم قفل فرمان می زنند و می روند!

به گزارش گروه اجتماعی ایسکانیوز، این مجری قدیمی تلویزیون که همسر بازیگر فقید، داوود رشیدی بوده و مادر لیلی رشیدی و خواهر مرضیه و راضیه برومند است، عقیده دارد فقط با جریمه های سفت و سخت و نظارت همیشگی پلیس است که مشکل ترافیک حل می شود. او به هر راننده ای که آشغال از ماشینش پرت کند، تذکر می دهد و معتقد است پلیس آنطور که باید و شاید رانندگانی را که از ماشین زباله پرت می کنند، مجازات نمی کند و همین موضوع باعث ادامه این تخلفات زیست محیطی شده.

خودخواه نباشیم، نصف بیشتر مشکلات ترافیکی حل می شود

-نظرتان درباره فرهنگ رانندگی در ایران؟

به نظر می رسد، در سال های اخیر رانندگی بهتر شده. خصوصا در جاده ها. در تهران هم حس می کنم رانندگی ها بهتر شده، البته از طرفی فکر می کنم بهبود وضعیت رانندگی، نتیجه اعمال جریمه های بالا در سال های اخیر باشد. البته نمی شود کتمان کرد فرهنگ عمومی هم کیفیت بیشتری پیدا کرده است.

-یعنی به نظرتان جریمه ها بیشتر از هر موضوعی در کم شدن تخلفات تاثیر داشته اند؟

من کلا فلسفه مفصلی درباره جریمه ها دارم. یعنی معتقدم هرکسی زباله هم در خیابان می اندازد، باید ۵۰۰ هزار تومان جریمه شود. اصلا تا جرایم نباشند، مردم وادار به انجام بعضی رفتارها نمی شوند. حتی در کشورهای توسعه یافته اروپایی هم، جرایم بسیار بالایی وجود دارد که همین جریمه ها و قوانین سفت و محکم، آن ها را به این نقطه رسانده است.

-چه سالی گواهینامه گرفتید؟

-از همان ابتدا که گواهینامه گرفتید، رانندگی می کردید؟

بله. اصلا تمام این سال ها یک پا راننده بوده ام. یعنی مرتب در راه رساندن بچه ها به مدرسه بودم.

-محدودیت هایی که بعضی زنان برای رانندگی با آن مواجه بودند برای شما وجود نداشت؟

محدودیتی برای رانندگی زنان وجود نداشت. تعدادی از خانواده ها که خیلی کم بودند شاید این محدودیت را ایجاد می کردند. ولی باید حساب کنید که کلا تعداد اتومبیل و حتی راننده مرد هم خیلی کمتر از الان بود. اما همان موقع هم چه زن چه مرد وقتی به سن ۱۸ سالگی می رسیدند یکی از آرزوهایشان این بود که گواهینامه بگیرند و ماشینی بخرند. من اولین ماشینم را ۷ هزار تومان خریدم. ماهی ۳۰۰ تومن از دم قسط بدون بهره!

-مدل ماشین چه بود؟

ماهاری. به جیب ژیان معروف بود. همراه پادوی جایی که ماشین خریده بودم می آمدم خانه و پول قسط را می گرفت.

-آن زمان ازدواج کرده بودید؟

بله. خیلی هم ماشینم را دوست داشتم. آن ماشین اصلا الان نیست و اگر باشد عتیقه محسوب می شود! آن زمان در تلویزیون کار می کردم. جزو معدود ماشین هایی بود که وقتی برف سنگین می آمد، به خاطر این که دیفرانسیل جلو بود، احتیاجی به زنجیر نداشت.

-رانندگی و دست فرمانتان چطور است؟ قبلا چطور بوده؟

خودم فکر می کنم رانندگی ام خوب است. بقیه هم خب همین نظر را دارند. اما آدم وقتی جوان است بالاخره گاهی بی احتیاطی هایی انجام می دهد و تصادف های کوچکی دارد.

-در رانندگی محتاط هستید؟

با سرعت مجاز و مطمئن می رانم.

-در جاده هم پشت فرمان می نشینید؟

بله. حتی تک و تنها هم می نشینم. آخرین باری که چالوس رفتم از گردنه کندوان تا کمی قبل از کلاردشت که مقصدم می شد، مه کامل بود!

-خاطره خاصی از رانندگی در جاده دارید؟

همیشه با آقای رشیدی در جاده‌ها سفر می کردیم. از همه این جاده‌ها، مثل رشت و چالوس و ... خاطره دارم. شیراز و اصفهان معمولاً با هواپیما می رفتیم. در جاده شیراز همیشه با آقای رشیدی بودم و خودش رانندگی می کرد. اما خب خیلی وقت‌ها هم کار داشت و من با بچه‌ها سفر می کردم و پشت فرمان می نشستیم.

-تا به حال تخلف هم داشته اید؟

همین چند وقت پیش یک جا پارک کردم و فکر کردم جای درستی است. رفتم عینک سازی و آمدم دیدم اولاً یک موتور پشتم پارک کرده و ماشین را نمی توانستم حرکت بدهم، بعدش هم دیدم روی برف پاک کن شیشه عقب ماشین جریمه ۳۰ هزار تومانی گذاشته اند.

-جای بدی پارک کرده بودید؟

نوشته بود جای خصوصی. به نظر خودم جای بدی نبود ولی خب جای پارک‌ها را هر روز محدودتر می کنند.

-بیشترین جریمه‌هایتان مربوط به چه تخلفاتی بوده؟

من خیلی کم تخلف داشته‌ام. مثلاً یک بار با تلفن همراه حرف می زدم که پلیس جلویم را گرفت که البته خواهش کردم ببخشد (چون در شرایط بدی بودم و مجبور شدم) و بخشیده شدم. چند بار هم در جای توقف ممنوع پارک کردم و جریمه شدم. یعنی در مجموع خیلی کم جریمه شده‌ام و خیلی حواسم است که تخلف نکنم.

-کدام تخلف بیشتر از همه اذیت‌تان می کند؟

بیشترین تخلفی که من را عذاب می دهد، انحراف به چپ است. یعنی جرات نداریم سر خط کشی بایستیم که عابر پیاده رد شود چون ممکن است یکی انحراف به چپ از بغل دستت بیاید و بزند عابر را زیر کند! یک بار در جاده چالوس ترافیک بود، ایستادم چون ماشین جلویی می خواست دور بزند، ماشین پشت من با انحراف به چپ و سرعت زیاد

زد ماشین جلوی من را داغان کرد. به نظرم انحراف به چپ عامل بیشتر تصادفات و حرکت دور از فرهنگی است. بعد از آن هم بیشترین عذابی که از تردد در این شهر و جاده می کشم، به خاطر کسانی است که از ماشین به بیرون، آشغال پرت می کنند. و کسانی که پشت سر بعضی ماشین هایی که کند حرکت می کنند(بدون توجه به این که ممکن است راننده مسن باشد یا بچه در ماشین باشد) بوق مداوم می زنند.

-رانندگی بین خطوط در شهر چقدر برایتان مهم است؟

بعضی طوری رانندگی می کنند که هر وقت هرلاینی خلوت تر شد بروند آن طرف. به حساب خودشان وقتی آن وسط هستند زرنگی می کنند. بدبختی ما ایرانی ها دقیقا همین است که هرکس فقط می خواهد در لحظه زرنگی کند و به هر قیمتی شده، کارش را پیش ببرد و کلاهدش را نگه دارد که باد نبرد.

-پلیس راهنمایی رانندگی اعلام کرده اصلا ۳۰ درصد ترافیک شهری ناشی از ایجاد همین لاین کاذب است

به نظرم اصلا ترافیک تهران و شهرهای دیگر پرجمعیت ایران، ۵۰ درصدش برای رانندگی بد است و ۵۰ درصد آن برای تعداد ماشین ها و نبود امکانات درست در بخش حمل و نقل عمومی است.

-تا به حال شده به راننده ای تذکر دهید که درست رانندگی کند؟

خیلی وقت ها به رانندگانی که زباله از ماشین پرت می کنند، تذکر می دهم. اما به نوع رانندگی شان خیلی تذکر نمی دهم، چون ممکن است توهین کنند. اما به هر راننده ای برای زباله ریختن تذکر داده ام، برخورد خوب بوده و عذرخواهی کرده اند. شیشه را می کشم پایین و می گویم آخر این درست است که شما زباله تان را وسط خیابان می اندازید؟ بدی این تخلف این است که برایش جریمه هم در نظر نگرفته اند.

-در نظر گرفته اند اما اعمال نمی شود...

اعمال نمی شود چون ما واقف به اهمیت مقوله مساله محیط زیست نیستیم.

-فکر می کنید اگر در موضوعات دیگر هم همینقدر تذکر مردم سفت و سخت وجود داشته باشد، تاثیری در فرهنگ ترافیک دارد؟

فکر می کنم شهرداران شهرها یا پلیس راهنمایی رانندگی، خودشان با معیارهایی که دارند، به یک عده آدم نخبه جامعه با دادن مجوزهایی، اجازه بدهند در موارد مختلف به مردم تذکر بدهند. این روش مخصوصا درباره جلوگیری از تخلفات زیست محیطی بسیار

-انتظارتان در رانندگی از مردم چیست؟

خودخواه نباشند. مهم تر از همه قانون است. تا وقتی قوانین را رعایت نکنیم نمی توانیم، به جایی برسیم.

-چه توصیه ای برای بهتر شدن ترافیک دارید؟

توصیه اولم به مسئولان است. باید حمل و نقل شهری را تجهیز کنند. جوری باشد که وقتی از خانه ام خارج می شوم، تا اولین ایستگاه اتوبوس راهی نباشد. در زمینه مترو شاید بیشتر این بتوانند خط ایجاد کنند اما می شود خطوط مونوریل ایجاد کرد. اگر می خواهیم مثل شهرهای متمدن دنیا باشیم باید از در خانه هر فرد تا ایستگاه اتوبوس نهایتاً ده دقیقه پیاده روی باشد. وقتی هم به ایستگاه می رسی سر موقع وسیله بیاید. همچنین تا هرجایی که می خواهی بروی ایستگاه داشته باشد حتی در حومه تهران و شهرهای بزرگ دیگر. متأسفانه کم کاری کرده اند. الان هم هنوز دیر نشده است اما هیچ حرکتی در این زمینه نمی بینیم به جز مترو.

-خودتان هم از وسایل حمل و نقل عمومی استفاده می کنید؟

نه متأسفانه. چون نیازی احساس نمی کنم. اولاً زیاد جایی نمی روم، مثلاً هر روز سرکار که نمی روم. بیشتر کارهایم را نزدیک محل خانه ام انجام می دهم. تاتر هم که می خواهم بروم، اگر زمان طرح ترافیک نباشد که با ماشین شخصی خودم می روم. اما اگر در زمان طرح ترافیک باشد، یا جمعه می روم یا با اسنپ می روم. مثلاً از در خانه ما تا بخواهم به اتوبوس برسم، مسیر سختی را باید طی کنم و پیاده روهای محل هم برای پیاده روی مناسب نیست و احتمال زمین خوردن وجود دارد. هنوز آدم ها مهم ساختمان ها و اتوموبیل ها هستند که مهم اند و در اولویت. الان فکر کنید یک زن چطور می تواند بچه اش را با کالسکه در این شهر راه ببرد؟ یا یک فرد معلول چطور در این شهر می تواند رفت و آمد کند؟

-به نظرتان رانندگان کدام رفتارهایشان را باید اصلاح کنند تا حجم ترافیک کمتر شود؟

پارک کردن دوبله. تازگی ها بعد از پارک دوبله، ماشین را هم قفل فرمان می زنند و می روند! رفتار دیگری که خیلی زیاد و آزاردهنده است، پیاده و سوار کردن مسافر توسط راننده تاکسی ها وسط خیابان و سر چهارراه است. در عرض ۳۰ ثانیه راهنمایی دو کیلومتری ایجاد می کنند. موضوع دیگر تردد والدین برای رفت و آمد بچه ها به مدرسه است. این موضوع برای الان نیست و از زمان قبل از انقلاب هم که بچه ها مدرسه رازی می رفتند همیشه با والدین این بحث را داشتم که چرا نمی گذارید بچه ها دوقدم راه بروند. چرا درست جلوی مدرسه ماشین را دوبله پارک می کنید؟ فکر می کنم اگر خودخواهی مان را کم کنیم و عشق و علاقه به شهرمان در ما تقویت شود، نصف بیشتر مشکلاتمان حل می شود.

-به نظرتان در این بی نظمی ترافیک شهری، بیشتر مردم مقصرند یا مسئولان؟

بیشتر خود مردم را مسئول می دانم، چون خیلی وقت ها نسبت به قوانین بی توجهند. اما مسئولان را از این جهت مقصر می دانم که باید زمینه اجرای قانون را فراهم کنند و شهر راحتی درست کنند. چرا در یک شهر اروپایی مردم یک لحظه هم جرات ندارند در جای نادرست توقف کنند؟ دارشان که نمی زنند. دلیلش سفت و سخت بودن قوانین است.

-خاطره خاصی از رانندگی در شهر یا پیاده روی دارید؟

یک بار رفتم اتوبوس سوار شوم، اصلا نمی دانستم از کجا بلیت بگیرم. دفعه اولم بود. دخترخانمی برای من کارت مترویش را کشید و راهنمایی کرد که چطور به مقصدم برسم. تجربه خوبی هم بود و بعدش هم خودم کارت خریدم. البته ما جوانی هایمان زیاد اتوبوس سوار شده ایم. با اتوبوس مدرسه و خرید و حتی مهمانی می رفتیم. خانه مان خیابان ۱۷ شهریور بود و همیشه با اتوبوس می رفتم چهارراه آبردار مدرسه. سینماها هم همه در استانبول و جمهوری بودند و همینطوری با اتوبوس می رفتیم. الان هم اگر قرار بود هر روز تردد داشته باشم و سر کار بروم حتما از اتوبوس استفاده می کردم.

انتهای پیام/